

Farma rodiny Basíků

Nachází se v Jihočeském kraji v obci Zárbybnická Lhota na Táborsku. Špičkové parametry chovu byly oceněny i Svazem chovatelů holštýnského skotu.

Počet krav:	65 dojnic
Užitkovost:	13 000 litrů mléka
Rozloha:	230 ha
Počet zaměstnanců:	1 + sezónně 3 brigádníci

Historie farmy rodiny Basíků sahá až do roku 1446, kdy rytíř Jan z Rovenského vlastnil jediný svobodný statek v Zárbybnické Lhotě.

Historie farmy

Od roku 1525 jsou hospodáři na tomto statku uváděni jako Dvořáčkoví – prokazatelní potomci Jana z Rovného. Od této doby již bylo dohledáno 12 generací Dvořáčků, a to až do roku 1940, kdy se dědeček nynějšího majitele – koňský handlíř původem ze selské rodiny – na statek přičlenil a jméno se změnilo na Basík. Farmu obhospodařoval do roku 1956, kdy byl komunisty uvězněný a dostal zákaz pobytu na okrese, rovněž s ním musela z hospodářství odejít i celá rodina. Zpět se mohla vrátit až po dlouhých 20 letech v roce 1976.

Intenzivní chov dojnic

Po navrácení pouhé poloviny majetku v roce 1991 hospodařil Josef Basík se synem a nynějším majitelem Milanem na 32 hektarech. Následně došlo k obnově chovu skotu v pronajatém kravíně JZD. V počátcích chovu skotu nikdo z rodiny rozsáhlému oboru zemědělství vlastně nerozuměl. Není tedy divu, že se chovatelských úspěchů rodina Basíků dočkala až o pár let později. Základem chovu byla „směs“ 40 kusů červenostrakatých krav převzatých v roce 1992 od tehdejšího místního zemědělského družstva.

Od rytíře k dojícímu robotu Lely

Farma s historií

Zárbybnická Lhota je již od 16. století příměstskou částí města Tábora. Dlouhá historie této malé vesničky s 340 obyvateli je však o něco kratší než historie farmy rodiny Basíků.

autor **Michaela Havlíková**

O pár let později, v roce 1995, již rodina Basíkova stála před rozhodnutím, zda dobytek ustát v původní stáji či postavit stáj novou, navazující na hospodářské stavení. Nakonec vyhrála novostavba. Uplatněním převodného křížení a cílevědomou chovatelskou prací otce i syna vzniklo dnešní stádo vysokoužitkových dojnic černostrakatého holštýnského plemene. Jeho špičkové parametry jsou předmětem celé řady chovatelských ocenění od Svazu chovatelů holštýnského skotu.

Zemědělství je o technologiích

Dojení krav od počátku zajišťovala Milanova maminka Jaroslava. Přibývajícím věkem a zdravotní problémy ji však stále více omezovaly a nedovolovaly dělat tuto práci naplno. „Měli jsme schválený projekt s dotacemi na velkou dojírnu 2 x 6 m, maminka však byla unavená a museli bychom přijmout nového zaměstnance. V té době jsme již měli vysokoužitkové stádo a nechtěli jsme podstupovat riziko spojené se zaměstnáním cizího pracovníka. Pohoda rodiny a časová úspora byly hlavními důvody našeho rozhodnutí,“ vzpomíná Milan Basík. Proto se rodina v roce 2007 po návštěvě prvních robotických farem firmy Lely, jejímž výhradním zástupcem na českém trhu je společnost AGRO-partner, nakonec rozhodla uplatnit na své farmě tento inovativní způsob chovu a dojení.

Telata – starost jako o mimina

Odchov telat do 2,5 měsíce se provádí individuálně a od 6 měsíců se telata přemísťují do venkovních boudiček pro 3–5 telat. „Jsme si vědomi toho, že přechod z individuální boudy do věku 6 měsíců je nejdůležitější úsek života dojnice, protože se vytváří celý rámec zvířete,“ zdůrazňuje Basík. „Do půl roku jsou telata krmena TMR od krav, kde je cca

17 % dusíku, od 6. měsíce se tato směs začíná ředit. V jednom roce již telata dostávají TMR, která je směsí travní senáže a sena bez přídatku jádra.“ Na odchov telat navazuje odchov jalovic, telata jsou z venkovních boudiček přesunuta do společného kotce. Do 10 měsíců věku je jejich výživa řešena směsnou krmnou dávkou ze sena a travní senáže, doplněnou o minerály a TMR od krav. Od 10 měsíců se pak jalovicím podává travní senáž a seno s obsahem cca 14 % dusíku. Na chov telat dohlíží manželka Milana Basíka, Pavla. Ta také pomáhá s administrativními záležitostmi celé farmy

Dojnice opouští dojícího robota Lely Astronaut A3 směrem ke krmnému stolu

